

Ordføreren (Levinsen): Det fremgaar af Betænkningen, at der er Enstemighed i Udvalget om enkelte Tilføjelser til det af Ministeren fremsatte Lovforslag, saaledes at visse Bestemmelser i den hidtil om de vedkommende Huse paa Landet med Jordtilliggende gældende Lov faar nogle Tilføjelser. Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa, at der efter § 1 indsættes en ny Paragraf, hvorefter der til § 2 i Lov Nr. 113 af 10. April 1926 tilføjes de i Ændringsforslag Nr. 1 anførte nye Stykker. Og Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at der, ligeledes efter § 1, indsættes en ny Paragraf, hvorefter der som nyt Stykke efter 1ste Stykke i § 28 i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919, saaledes som denne Paragraf er affattet i Henhold til Lov Nr. 217 af 21. April 1921, indføres det under Ændringsforslag Nr. 2 anførte Stykke.

Der er Enighed om at foreslaa Lovforslaget gennemført i den af Ministeren foreslaaede Affattelse, dog med de af mig nu nævnte Ændringer.

Fra enkelte Sider i Udvalget er der stillet en Række Spørgsmaal til Ministeriet, hvilke Spørgsmaal er gengivet i det til Betænkningen føjede Bilag. De deri anførte Spørgsmaal har Ministeriet kun i et enkelt Tilfælde været i Stand til at besvare, idet Besvarelsen af de under Nr. 1, 3, 4, 5 og 6 stillede Spørgsmaal vilde udkræve meget omfattende Undersøgelser og Fremskaffelse af Oplysninger, som det vilde tage mange Maaneder at fremskaffe og statistisk behandle. Ministeriet har derfor ikke været i Stand til i den korte Tid, der var levnet til disse Undersøgelser, at fremskaffe alle disse Oplysninger, men Ministeriet har tilstillet Udvalget det Materiale, som Ministeriet var i Besiddelse af vedrørende de stillede Spørgsmaal og vedrørende den paagældende Lovgivnings tidligere Behandlinger her i Tinget. Herunder er der ogsaa tilstillet Udvalgets Ordfører og Formand de i 1899 indsamlede Oplysninger om Antallet af Fæste-, Leje- og Tjenestehuse paa Landet, og der er i øvrigt fra Ministeriets Side udfoldet alvorlige Anstrengelser for at fremskaffe de Oplysninger, som det overhovedet har været muligt at fremskaffe, til Brug for Udvalget under Sagens Behandling.

Der er derfor ikke nogen saglig Basis for den af Mindretallet, de ærede Medlemmer Hr. Victor Larsen, Hr. A. C. D. Petersen og Hr. Ulrich, i Betænkningen fremsatte Kritik af Ministeriets Besvarelse af Udvalgets Spørgsmaal, og de af det ærede Mindretal anvendte Udtryk om Ministeriets

Hensynsløshed over for Udvalget maa derfor betegnes som ubeføjede. Da der imidlertid er Enighed om Lovforslagets Gennemførelse, skal jeg indskrænke mig til paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget med de af Udvalget stillede og af Ministeren tiltraadte Ændringsforslag.

Johannes Hansen: Under dette Lovforslags første Behandling udtalte jeg over for den højtærede Landbrugsminister en Beklagelse af, at Lovforslaget var fulgt af saa faa Oplysninger, idet hverken Bemærkningerne eller den højtærede Ministers Forelæggelsestale indeholdt Oplysninger, som begrundede Lovforslaget. Jeg maa jo sige, at jeg kan desværre heller ikke takke Ministeren særlig varmt for de Oplysninger, som er fremskaffet under Udvalgsbehandlingen, jeg synes, at de er, højtærede Hr. Minister, meget mangelfulde.

Det er jo et Spørgsmaal, om ikke den højtærede Minister paa et langt tidligere Tidspunkt burde have fremsat dette Lovforslag, da Ministeren var vel vidende om, at den nugældende Lov udløb den 1. April, og alle de Mennesker, som er berørt af Loven, derfor lever i en Usikkerhedstilstand, som kun kan være ubehagelig for de paagældende. Ved at vente saa længe med at fremsætte Lovforslaget, som den højtærede Minister har gjort, lægger den højtærede Minister et Pres paa Rigsdagen, som jeg synes er ganske uberettiget, for, som jeg sagde ved Lovforslagets første Behandling, det kan jo ikke være Meningen, at vi i al Fremtid skal opretholde disse Brug, jeg tror ikke, det er Meningen med denne Lovgivning, at vi i al Fremtid skal opretholde disse 8 Aars Brug.

At der i sin Tid i 1919 ved Fæsteloven, og senere ved den nugældende Lovs Fornyelse i 1926, blev skabt Mulighed for disse Folk for at blive siddende ved deres Bo i en Aarrække, var fuldt forsvarligt; men det berettiger ikke til for al Fremtid at fratage Ejeren Dispositionsretten over disse Brug. Der maa man komme dertil, at man betragter den Lovgivning, vi beskæftiger os med, som en Afviklingslov.

Imidlertid er vi nær ved 1. April, hvor den gældende Lov udløber, og da vi fra anden Side ude omkring i Landet har faaet oplyst, at det drejer sig om et meget stort Antal Brug, og det naturligvis er i høj Grad ubehageligt for de paagældende Mennesker, at de ikke ved, om de den 1. April skal ud af deres Brug eller ikke, om 8 Aars Brugs-Loven bliver fornyet, eller